

Evangéliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ 1. Kor. 3. 8.

VI. évfoyam

Budapest, 1913. február havában.

2. szám.

Az erdélyi egyesület harmadik konferenciája.

Az Ur felépíti Jeruzsálemet és összegyűjti Izráelnek száműzötteit. 132. zs. 2.

Ez évben újból azon kitüntetésben részesült Kolozsvár városa, hogy az október 30-tól november 3-ig tartott konferencia alkalmával falai között üdvözölhette a „világosság fiai“-nak nagyobb számát. A zsoltárirónak fentidézett szavai annál is inkább aktuálisak voltak, mert Schubert, Huenergardt, Schillinger, Kunitz, Kessel és Böx testvéreket is a vendégek között üdvözöltük, kik a nagy számban összegyűlt érdeklődőknek vetített képekkel élénkített előa lásaik által bőven osztották az élet kenyerét.

A gyülekezetek és csoportok 54 küldöttel képviseltették magukat. Jelen voltak továbbá összes könyvtárosaink, kik figyelemmel hallgatták Böx testvér tanításait.

Sajnos ez alkalommal nem tanusítottak megfelelő érdeklődést testvéreink, főképen pedig németajku testvéreink maradtak távol nagyobb számban. Azonban ennek oka főképen abban rejlik, hogy a roppant nagymérvű esőzések következtében mindenfelé árvizek vannak, továbbá pedig a háborus hírek is nyugtalansággal töltötték el a lakosságot.

Am mindezek ellenére bizalommal tekintünk a jövőbe, mert az egyesület elnökének jelentése a legszebb remé-

nyekre jogosít fel bennünket. A többek között az elmúlt $\frac{3}{4}$ évben 149 lélek csatlakozott gyülekezeteinkhez, akikből a következő új csoportokat alakították:

Mezőpanit, 26 taggal,

Szalakma, 14 taggal,

Erdőfüle, 9 taggal,

Mező Nagy Csán, 9 taggal.

A lelkiarítás sikerének megfelelően önkéntes adományok is elég bőségesen érkeztek be.

A következő pénztári jelentést vettük:

Az 1910 évi tized . . .	9938.28 K.
Az 1911 „ „ . . .	16155.89 K.
Az 1912 $\frac{3}{4}$ évi tized .	13871.11 K.
Az 1911 évi közn. adakoz.	407.38 K.
Az 1912 $\frac{3}{4}$ évi „ „	341.29 K.
Az 1911 é. szombatisk. adak.	1278.79 K.
Az 1912 $\frac{3}{4}$ évi „ „	1269.69 K.
Az 1912. $\frac{3}{4}$ évi missio adak.	905.85 K.

Ha tekintetbe vesszük, hogy a mi egyesületünk területén még mindig az utolsó évnegyed volt anyagilag a legelőnyösebb, mert testvéreink legnagyobb része földmives lévén, ilyenkor értékesíti terméseit, a legnagyobb hálával lehetünk eltelve mennyei atyánk iránt és legnagyobb bizalommal tekinthetünk a jövőbe. „Mert erős az a szikla, melyre Izráel van felépítve.“

A konferenciái tanácskozások vezetésére a következő bizottságokat választották meg:

Határozathozatalra: Schillinger, Böx, Kelemen, Wegner, Löwinger, Fabula, Kötör.

Kinevezésekre. Schubert, Kessel, Menning.

Hitelesítésre: Huenergardt, Cunitz, Schuster.

A határozathozatalra kiküldött bizottság a következő 6 pont elfogadását ajánlotta:

1. Teljes szívünkből hálát adunk mennyei atyánknak a szép lelki aratásért, az elért erkölcsi és anyagi eredményekért és hogy munkásaink egészségét megtartotta és törekedni fogunk, miszerint a jövő évben hűségesebben szolgáljunk néki.

2. Miután a könyvárusítás elsőrendű missiomunka s miután egyesületünk területén mégis oly kevesen foglalkoznak vele, kérjük erre alkalmas testvéreinket, hogy tekintsék életcéljuknak a munka ezen terére való lépést.

3. Miután mi, mint missiónép az Ur eljövételét várjuk és azt személyes munkánkkal is igyekszünk elősegíteni, kérjük kedves testvéreinket, hogy irodalmunk terjesztésében vegyenek élénk részt és minden egyes gyülekezetben alakítsanak egy traktát egyesületet.

4. Tekintettel az ifjúságra és annak ezen munka elvégzésében való részvételére, ajánljuk az ifjúságnak úgy a szűkebb családi körben, valamint a gyülekezetben való nevelését is és ahol csak lehetséges, ifjúsági egyesületek alapítását.

5. Miután a mult gyűlésünkön elhangzott azon kérésünknek, hogy a szombatiskolai, köznapi és imanapi adományok fejenként a 23 K.-át meghaladják nem lett teljes eredménye, hogy a nagymérvű külmisio szükségleteket fedzhessük, ajánljuk egy általános gyűjtés rendezését,

6. Végül miután Üdvöztitők azt mondotta, hogy szegények mindenkor lesznek veletek, kérjük testvéreinket, hogy

szegény pénztárunkról se feledkezzenek meg.

Előzetes megbeszélés után az összes határozatokat elfogadták. A határozat 5. pontja értelmében rendezett gyűjtés eredménye 625.60 K. volt

Tisztviselőkül a választóbizottság ajánlatára a következőket választották meg egyhangulag:

Elöljáró: Meyer Bärtschy H.

Jegyző: Zeiner Alf.

Pénztárnok: Vall. Irat. Nemzetk.

Kiadóhivatala, Budapest.

Szombatisk. és traktát egyesületi

Jegyző: Dörner A,

Ellenőr: Woysch G.

Bizottság: Meyer Bärtschy, Murbach Jakab, Kreutzer Gustáv, Fabula Mihály, Polder János.

A hitelesítő bizottság a következő jelentést tette:

Felszentelt prédikátor: Meyer Bärtschy, Murbach Jakab,

Felszentelésre ajánlva: Wegener Adolf.

Utazó prédikátor: Löwinger M.

Bibliamunkás: Zeiner Alf. Bauer János.

Könyvárus és bibliamunkás Weber, Polder.

A könyvárusok vezetője: Weber,

Állandó könyvárusok: Menning, Krug, Róth, Bereczky András, Bereczky István Czire Gergely.

Alkalmi könyvárusok: Schenker, Schuller, Sallmann, Galter, Polder Regina, Schuller Regina, Lukács Gizella, Szegedi Sándor.

Különös áldásban részesített bennünket az Ur szombaton. 29 osztályban, összesen 213-an vettek részt a szombatiskolában. Az előadás végén rendezett gyűjtés 74.51. K. át tett ki. Az előadás után Schubert testvérünk osztotta mennyei atyánk ereje által az életnek

kenyerét. A déli órában pedig az erdélyi egyesület különböző helységeiből való 14 lélek kötötte meg az Urral alámerítkezés által is a jó lelkiismeret szövetségét.

Szombat délután avatták prédikátorrá Wegener testvérünket és bucsozott el a vendégseregtől Kelemen testvérünk, akit a nyugatmagyar misszioterületre helyeztek át,

Lehangolva vettünk másnap bucsut tovautazó testvéreinktől, sajnálva, hogy oly hamar el kellett válnunk. Másrészt, azonban örülve, hogy majdan örökre viszontlátjuk egymást mennyei atyánk dicsőségében.

Zeiner Alfonz
jegyző.

A gyülekezet.

Az egyházi szolgák kötelezettsége.

„Ime én elbocsátlak titeket, mint juhokat a farkasok közé, legyetek azért okosak, mint kígyók és szelidek, mint galambok.“ Máté 10, 16.

Mielőtt Megváltónk elhagyta a földet, pásztoraira bizta nyáját és meghagyta nekik, hogy az ő példája szerint járjanak el annak vezetésében. A szent lélek tudtukra adja, mint kell cselekedniük az élet minden körülményei között. Felátadása után így szólt Jézus Péterhez: „Legeltesd juhaimat, legeltesd báránymat!“

Az igazi pásztor feladata.

A szent lélek bizonysága a következőképen hangzik: Ne felejtjük el azon tényt, hogy Jézus bennünket személyesen ismer. Ismeri minden egyes teremtményének gyengeségét és szükségletét és minden fájdalom az ő szerető szívére is áthatja. Ha csak egyet is bántalmaznak kicsinyei közül, okvetlen megtorolja

azt. Jézus ama jó pásztor, ki minden egyes bárányát nevében ismeri. A próféta a hűtlen pásztorok legnagyobb büne gyanánt a következőket említi: „A gyengét nem erősítettétek, a beteget nem gyógyítottátok, a sebesültet nem kötöztétek, az elűzöttet nem hoztátok vissza Ezek. 34, 3—5. A megváltó minden egyes juhát úgy szereti és gondozza, mintha annál az egy-nél nem is volna több az egész világon.“

Legeltessétek Istennek nyáját.

Péter apostol, ki a mesternek parancsát megvalósította, a következőket mondta. „A köztetek lévő presbitereket kérem én, a presbiter társ és Krisztus szenvedésének tanuja és a megjelenendő dicsőségnek részese: legeltessétek Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvéen arra, nem kényszerítésből, hanem örömezt, nem rút nyereszkedésből hanem jóindulattal. Sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példaképei a nyájnak. És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek hervadatlan koronáját.“ 1. Péter 5, 1—4.

Midőn Pál apostol elbucsuzott az efezusi előljáróktól, a következőket mondta: „Viseljétek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a szent lélek titeket vigyázókká tett, Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett. Mert én tudom azt, hogy eltávozásom után jönnek tiközétek gonosz farkasok, melyek nem kedveznek a nyájnak.“ Ap. csel. 20, 28, 29. Lásd Fil. 3, 17.

Egy követésre méltó példa.

Pál apostol a következőket mondja a tessalonikabeliekhez intézett levelében: „És ti a mi követőinkké lettetek és az Uréi, befogadván az ígét sokféle szorongatás között, Szent lélek öröme-

vel. **Ugyanakkor példaképekké** lettetek Macedóniában és Achaiában minden hívőre. Mert nem csak Macedóniában és Achaiában zendült ki tőletek az Istenben való hiteknek. **Ugyanakkor** hogy szükségtelen arról valamit mondani. 1. Tess. 1, 6—8. 1. Tess. 2, 13. **Ugyanakkor** sem hízelted becsülded. **Ugyanakkor** tudjátok, sem a telhetetlenség **Ugyanakkor** nem léptünk fel soha, Isten **Ugyanakkor** mag. Sem emberektől való dicsőítés **Ugyanakkor** kerestünk, sem föltek, sem más **Ugyanakkor** holott terhetekre lehettünk volna. **Ugyanakkor** status apostolai. De szívelyesen **Ugyanakkor** kiközöttetek, amiként a dajka **Ugyanakkor** az ő gyermekeit. Így felbuzgottatok, készek valánk közleni **Ugyanakkor** nemcsak Isten evangéliumát. **Ugyanakkor** mi magunk lelkét is, mivel **Ugyanakkor** szíveinkké lettetek nekünk. 1. Tess. 2, 8.

Az előjárók és vének jelleméről.

Paulus **Ugyanakkor** szívesen szól a filippibeli **Ugyanakkor** véhez intézett levelében, lásd **Ugyanakkor** 2. 30.

A gyengéknek az előjárók által való gondozásáról.

A **Ugyanakkor** szavak méltók a megiszívtetés **Ugyanakkor** azok követik igazán Krisztus **Ugyanakkor** gyöngéden viseltetnek a gyengék és **Ugyanakkor** irán. Nem szabad masok **Ugyanakkor** tünk. Mindnyájan tévedhetünk. **Ugyanakkor** tehát türelemmel egymás **Ugyanakkor** is inkább, mert hisz végül **Ugyanakkor** selekedetünkről számot kell adni **Ugyanakkor** előtt. A leggyengébbeknek van **Ugyanakkor** legnagyobb segítségére szükség. **Ugyanakkor** szabad valakit vádolnunk, vagy **Ugyanakkor** nemde mondakat készpénz **Ugyanakkor** ni. Megmenteni küldött titeket **Ugyanakkor** Ur. **Ugyanakkor** gyülekezeti előjárónak ez a **Ugyanakkor** munkája: Ne keressétek a hibákat,

hanem segítetek egymásnak. Gyarapodjatok szeretetben. Több melegség legyen szívetekben! Csakis akkor tudjatok megmenteni embertársaitokat. Több szeretetre van az előjáróknak szüksége. Akkor hűségesen tudják kötelezettségeiket teljesíteni.

H. J. F.

Nagy missimunkára való felhívás.

Ma egy nagyon mozgalmas időnek utolsó pillanatait éljük. Gyülekezetünk minden egyes szilárdan álló tagja meggyőződhetett arról a közelmúltban, hogy a világ tényleg egy krízis előtt van. Mint egy sötét felhő, úgy nehezedik mindnyájunk kedélyére azon tudat, hogy egy rettenetes világháború kitörését már nem soká lehet elhalasztani. Még egy kevés ideig lehet a szeleket visszatartani és aztán kitör a mindent elpusztító vihar.

Épp most kell az utolsó evangéliumi üzenetet terjesztenünk oly mértékben, ahogy ezideig nem történt. Akkor annak dicsőséges befejezése csakhamar bekövetkezik. Ám Isten munkáját csak úgy végezhetjük be a földön, ha a községükhöz tartozó férfiak és nők egyaránt kezét fogva a gyülekezeti tisztviselőkkel és prédikátorokkal, közös erővel fogják terjeszteni Istennek igazságait.

Hogy ezen munkának komolyságát és fontosságát testvéreinknek jól emlékeztetébe vessük, bemutatunk itt a prófécia lelkétől uyert néhány tanítást. Kérjük, hogy imádkozó szível figyeljünk minden egyes szavára és teljes összhangban munkálkodjunk veie.

Irodalmunk terjesztése.

„Ébredjétek, ébredjétek, kik a jelen kori igazságokban hisztek! Hisz irodal-

munka terjesztését illetőleg nagyon soká aludtunk. Hadd jusson a világhoz az evangélium igazsága jó könyvek és folyóiratok alakjában is. Hadd hirdessék ezek is, hogy közel van minden dolog vége. Fogjunk most határozott energiával irodalmunk terjesztéséhez. Ám az utolsó figyelmeztető üzenetet az élő prédikátorok is vigyék. Ha valaha volt egy idő, midőn teljes mértékben kötelességeink tudatára kellett volna ébrednünk, úgy az a mai. Dolgozzunk tehát oly erővel, aminővel még sohasem. Minden alkalmat használjunk fel arra, hogy lelkeket nyerjünk meg az Urnak. Mint egy egységes népnek, szükségünk van egy újabb megtérésre. Egyedül Isten bocsáthatja meg a bűnöket. Fenséges, lélekmentő igazságokat közölnek folyóirataink. Sokan közreműködhetnek azoknak általános elterjesztésében. Isten mindenkit felszólít, hogy erejét megfeszítse veszendő lelkek megmentésére. Vajjon ne ébredjünk-e mi is feladataink tudatára?

Munkaerőnk gyarapítására vonatkozó tervek.

Azon személyek, kik a gyülekezet szellemi felügyelői, mindenkor tegyék lehetővé, hogy minden egyes tagnak alkalma nyíljon az Isten munkájában való részvételre. A múltban ez nagyon sokszor nem történt meg. Nem készítették oly világos terveket, melyek segítségével mindenkinek képességét értékesíteni lehetett volna. Csak kevesen látják be, hogy mennyit veszítettünk ezáltal. Isten népének vezetői, mint bölcs hadvezérek, állandóan a további lépések megtevésén fáradoznak. Különös figyelemmel alkossanak terveket arra nézve, hogy egyszerű tagok mint válhatnak barátaiknak és szomszédaiknak legnagyobb áldására.

A gyülekezet képességeinek kifejlesztése.

Minden egyes gyülekezetben vannak oly adományok és képességek, amelyeket ha bölcsen kifejlesztünk, nagy áldására lehetnek az emberiségnek. Ami gyülekezeteink felépítésénél leginkább szükséges, az a munkásoknak olyirányu bölcs munkája, mellyel a gyülekezetben lévő tehetségeket továbbfejlesztik, oly tehetségeket, melyek az Ur munkájának elősegítésére lehetnek.

A gyülekezetek azért panganak, mert a kebelükben lévő tehetségeknek nem tették lehetővé, hogy sokaknak világosságára legyenek. Legyenek a misszióórák oly gyülekezéseknek ideje, ahol arra oktatják, ki a tagokat, mi módon végezhetnek missziómunkát. Isten azt akarja, hogy gyülekezetét neveljék, hogy annak tagjai a világ világosságai lehessenek.

A legnagyobb segítség, melyben testvéreinket részesíthetjük, ha megtanítjuk őket Istenért munkálkodni. Tanuljanak meg Krisztushoz hasonlóan dolgozni. Csatlakozzanak munkás hadseregéhez és hűségesen szolgálják.

Néhány lelkesítő szó.

Vajjon mit mondjak, hogy gyülekezeteinket felrázzam? Mit mondjak azoknak, kik kiváló részt vesznek az utolsó üzenet terjesztésében? Az Ur jön! Igy hangozzék bizonyágtételünk és pedig nem csak szánkból, hanem egész életünkben és jellemünkben. Azonban sokan azok közül, kiknek Isten világosságot, tudományt, képességet és anyagiakat adott, nem szeretik az igazságot. Az önzésnek és világiasságnak kelyhéből oly sokat ittak, hogy az élet gondjától részegedtek meg. Ha továbbra is oly önzők és oly világiasak lesztek, mint a múltban voltatok, akkor magatokat teszitek alkalmatlanokká és Isten oly

egyéneket választ magának, akik kevesebbet adnak magukra, kevesebbet a világi dicsőségre, akik nem szégyenlik mesterük gyalázatát hordani, akkor olyanoknak adatik át a munka, akik azt értékelik, akik azt megbecsülik s akik annak alapelveit mindennapi életükben is megvalósítják.

Vajjon tudjátok-e, mért nincs nagyobb szellemi élet gyülekezeteinkben? Mert nem vagytok Krisztus munkatársai!

Ha gyülekezeteink tagjai ezen utasításokat megszigelnék, akkor csakhamar száz meg száz lelket nyernének meg Krisztusnak. Ha minden egyes tag egy élő misszionárius lenne, akkor az evangélium csakhamar minden országban és minden nyelven elterjedne. Hosszú évek óta folyik már ezen munka, de nagyon sokan átaludták.

Dolgozzatok, dolgozzatok és mindenekelőtt tartsátok az örökkévalóságot szeméitek előtt! Gondoljátok át, hogy minden erőtököt fel kell ajánlanotok! Még nagy munka van hátra! Igaz és tiszta ajkak rebegejék ezen imát: Az Isten könyörüljön rajtunk és áldjon meg minket, világosítsa meg az ő orcáját rajtunk. Szela. Hogy megismerjék a földön a te utadat, minden nép közt a te szabadításodat.“ 67. zsolt. 2. 3.

Ezek minden bizonytalanságot lelkésítő szavak. Vajjon ki akarna közömbösségében megmaradni ily komoly időben? Ily ünnepélyesen komoly időben, aminő még sohasem volt. Szíveleljük meg mindnyájan ezen felhívást és elszántan lépünk a munka mezejére. Kérjük gyülekezeteink összes tagjait, hogy ezen szavaknak figyelmet kölcsönözzenek és a mostani általános szükség idején jöjjenek az Urnak segítségére. Készítsék el minden gyülekezetben egy, könyveinkkel, traktáinkkal és folyóiratainkkal való miszióhadjáratnak tervét. A jövő év ered-

ményei ez esetben minden gyülekezetnek áldására szolgálnak.

A Missio egyesületeink alapszabályait a következő alkalommal közöljük.

A könyvtárakozok kézikönyve.

A könyvtárakozok és árusítások vezetői a legnagyobb lelkesedéssel törekedjenek a meglevő munkásokat lelkesíteni és újakat szerezni meg kiképezni. Mindenki igyekezzék tehetsége szerint a művet továbbfejleszteni és építeni, anélkül azonban, hogy mások munkájának ártson. Minden önzetlenül, testvéri szeretből történjék.

Helyes systémának ajánlják, egy időben csak egy könyvvel kolportálni, hogy az összes könyvtárakozok ugyanazon művel dolgoznának. Ha tényleg követnék is ezt, akkor sem volna helyes és ajánlatos. Egy könyvet ne terjesszünk kizárólag és tüntessünk ezáltal úgy fel, mintha időnk összes kívánalmainak megfelelné. Ha az Ur világosságot ajánldékoz népének, melyek különböző könyvekben, különböző módon foglalhatnak, ki merészel korlátokat felállítani, hogy tezen fény ne áradjon szét szerte az egész világon. Az Ur azt akarja, hogy testvéreink odahassanak, miszerint ezen világosság ne maradjon zárva könyvtárakozainkban, hanem messze ragyogjon a távolba és fényét mindazok észrevegyék, kik a sötétségben lakoznak.

Ha könyvtárakozainkat a nyereségvágyának anyagiassága szelleme uralja és csak azon műveket terjesszük, melyek rájuk nézve hasznosabbak, de a melyekre a népnek szüksége van, azokat elhanyagolják, úgy kérdem tőlük: vajjon mily értelemben missiomunka művük? Hol a küldetésnek, az önfeláldozásnak szelleme? Az ügyes, istenfélő könyvtárakoz

munkája egyenrangú a prédikátoréval. **S** vajjon megengedhető-e neki az, ami a prédikátornak tilos: önző érdekek értelmében eljárni! Ha az igaz missiomunka alapelveihez hűtlen lesz s csak oly könyveket ad el, melyeken a legkönnyebb tudni, de elfelejti az emberek figyelmébe ajánlani a nagyobb világosságot terjesztő műveket, — mert ily módon több pénzt kereshet, vajjon mi módon nyilatkozik itt a missioszellem? Vajjon nem szűnik-e így meg a könyvárusítás az lenni, ami tulajdonképeni rendeltetése? Mért nem emelkednek fel hangok, hogy a dolgok ilyen való állapotát megjavítanák?

A könyvárus egy könyvet se részesítsen előnyében oly könyvek rovására, melyek szintén tartalmazzák az igazságot: Ha a könyvárusok csak egy művel kolportálnak és munkaképességüket érdekében koncentrálják, úgy művük nem fog egybehangzani Isten tervével. Az emberek különbözők és amely eledel, az egyiket vonzza, a másiknak a legkevésbé sem izlik, azért oly műveket kell terjeszteni, melyek a jelenkori igazságokat a legkülönfélébb módon ismertetik. Szükséges, hogy a könyvárus bölcsen válogassa össze a műveket. Aki az Urért dolgozik, ne legyen kislelkű, vagy rövidlátó. Istennek sok eszköze van, melyek által dolgozni akar. Ha egyik könyvet a másik fölé emelnek, megtörténhetik, hogy ép azon műveket becsülik le, melyek a legalkalmasabbak, hogy a népnek világosságot nyújtsanak. Főlöskézes két könyvet összemérni és megállapítani, hogy melyik alkalmasabb a terjesztésre. Istennek van helye minden hang és minden toll részére, melyeket befolyásolt, hogy róla bizonyosságot tegyenek. Egyeseknek nehezére esik mélyebb gondolatokat tartalmazó műveinket megérteni és sokkal

könnyebben megértik az igazságot, ha egyszerűbb módon tárjuk eléjük. A művezetői bátorítsák a gyengéket és egyenlő érdeklődéssel viseltessenek minden szolgálatában lévő eszköz iránt, hogy így az Ur napjára egy népet készíthessenek elő. Egyeseknek inkább előnyére válnak a folyóiratok és trakták, mint a könyvek. Meg kell becsülnünk az ujságokat, traktákat és brosürákat, melyek bibliai igazságokat tartalmaznak, mert ezek nagyobb művek utját egyengetik. A könyvárusnál legyenek brosürák, trakták és kisebb könyvek, melyeket olyanoknak ajándékozzon, kik nem tudnak nagyobb műveket vásárolni. Ily módon sok házba jut be az igazság.

Folyóiratokkal való kolportálás!

Hibás eljárás az, hogy folyóiratunkra csak néhány hétre igyekeznek az előfizetést megszerezni, holott egy kis fáradsággal hosszabb időre is lehetne azt biztosítani.

Egyetlen, egész évre szóló megrendelés többet ér, mint számos rövid időre szóló. Ha csak néhány hónapra rendelték meg az illető lapot, a rövid előfizetés lejártával sokszor az érdeklődés is lelohad. Csak kevesen újítják meg előfizetésüket hosszabb időre, minek folytán sok a munka, kevés a haszon, holott egy kis taktikával egész évi előfizetéseket lehetne szerezni. (Folyt.)

Halálozás.

1913. jan. 3. án, pénteken reggel hirtelen eltávozott szeretett testvérünk, Kovács Ferencz 58 éves korában. Itatás közben a kutba esett, hol gyors segélyhiányában megfult. 2 éven át volt hűséges tagja a gyulavári gyülekezetnek. Szombat délután alólirott beszélt a gyászházban, ugyszintén a temetőben is egy

Az 1912. december havi könyvvarusitási jelentés.

Térületek	Dolgozott		Rendelések			Elszállítva			Eladott könyvek			Brosurák		Folyóiratok			Össz. elad.	
	napok	órák	sz.	K.	f.	sz.	K.	f.	sz.	K.	f.	K.	f.	sz.	K.	f.	K.	f.
Duna-Unió.																		
Középmagyar egyesület																		
7 áll. könyvvarus	107	641							92	154	00	581	07	1966	211	54	946	61
4 alkalmi „	45	226							11	20	40	139	78	125	15	00	175	18
vezető : Braun E.																		
Északmagyar miss' terület																		
4 Könyvvarus	58	255							4	8	—	159	01	1237	145	80	313	41
vezető : Braun E.																		
Nyugatmagyar misz. terület																		
1 könyvvarus	20	120							3	6	00	106	35	290	34	80	147	15
2 alkalmi „	8	—							—	—	—	44	00	300	36	—	80	—
Adriai misszióterület																		
Könyvvarus (vezető)	—	—							—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
*Erdélyi egyesület.																		
13 könyvvarus	162	874							61	215	60	493	80	—	—	—	709	40
vezető Wéber J.																		
Tisza-Szivi misz. terület																		
12 könyvvarus	125	619							13	29	00	556	91	3088	371	30	957	61
vezető Braun E.	28	127							1	6	40	100	60	500	60	00	166	60
Romániai misszióterület																		
Könyvvarus	—	—							—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Bulgáriai misszióterület.																		
Könyvvarus	—	—							—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen :	553	2880							185	439	40	2182	43	7506	874	44	3496	05

150 főnyi gyülekezet előtt a 116. zs. 15. verse alapján : „Becsés az Ur előtt szentjeinek halála.“ Reméljük, hogy a kedves halottat egykor viszontláthatjuk.

Gassmann Otto.

Nyugta.

Egy békési nemesszivü testvérnök 60 koronát ajándékozott a közepmagyarországi egyesület misszió céljaira. Továbbá ugyancsak ezen nemes célra két kedves albertirsai lélek is négy koronát küldött. A nagy általános missziómunka terjesztésére egy kedves békéscsabai család 150 Kor. Az Ur áldja meg a szives adakozókat.

A pénztárnok.

*November havi kimutatás.

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden hónapban.

Kiadja :

**A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapesten.**

Szerkesztőségi bizottság :

Huenergardt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.

Felelős szerkesztő *Huenergardt János F.*

Előfizetési ára :

„Utolsó üzenet“ és bibliai leckékkel :

Egy egész évre K 3.—

Amerikába S —.60

(„Utolsó üzenet“ nélkül nem rendelhető.)

Előfizetések

Vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala

Budapest, V., Váci-körút 16., I. em. 41

cimre küldendők.